

۱7 ما به هر یک از ما بر حسب سخاوت و بخشایش مسیح عطیه خاصی داده شده است. 8. به این جهت کلام خدا می فرماید: «وقتی او به آسمان بالا رفت اسیران را به اسارت برد؛ و عطایایی به آدمیان بخشید. 9.» آیا مقصود از بالا رفتن جز این است که اول به جهان زیرین پایین آمده بود؟ 10 پس آن کسی که پایین آمد، همان است که بالا رفت. او رفته است. او بالاتر از تمام آسمانها رفته است تا کلیه کاینات را با حضور خود پر سازد. 11. او عطایای مختلفی به مردم بخشید یعنی: بعضی را برای رسالت، بعضی را برای نبوت، بعضی را برای بشارت و بعضی را برای شبنامی و تعلیم برگزید، 12 تا مقدسین را در کاری که برای او انجام می دهند،

مجهز سازد تا به این وسیله بدن مسیح را تقویت نمایند. 13. تا ما همه به آن وحدتی که در ایمان و شناسایی فرزند خداست، دست یابیم و مطابق آن میزان کاملی که در مسیح یافت می شود، به انسانیت کامل برسیم

خدا می تواند همه چیز را انجام دهد و در همه جا است. از کوچکترین حیوان به جهان بزرگ، اثر انگشتش احساس می شود. با این حال خدا در همه جا خودش را نشان نمی دهد. در عظمت و حکمت بزرگ خود، خدا خود مکان ها، مردم ها و زمان ها انتخاب می کند، چرا که او می خواهد خود را فاش کند. خداوند به هیچ وجه اجازه نمی دهد که خود را با اندیشه های عاشقانه، فلسفی یا دیگر اندیشه های انسانیمان محدود کنیم. کسی که سوال می پرسد "خدا کجاست؟" سوال اشتباه را مطرح کرده است. از آنجا که ما انسان ها قادر به دیدن خدا نیستیم. این کاملاً در توانایی ما نیست که خدا را ببینیم. "من خواهد بود که من خواهد بود!" او به موسی از درخت آتش می گوید. و انسانها به ندرت می فهمند که ما نمی توانیم خدا را توصیف کنیم. ما می خواهیم که خداوند مناسب به ایده های ما مطابقت داشته باشد. اما چگونه خدا آشکار می کند، متفاوت از آنچه فکر می کنیم است. او یک پیامبر ناقص را انتخاب می کند؛ و همچنین یک نفر معصوم؛ و در این افراد او یک معبد را می سازد. و در آن معبد مقدس ۱۰ فرمان می داشت. برای این کار تنها یک دلیل بود که خدا آن را انتخاب کرد. همه این ها به پولس شناخته شده بود، به طوری که او به سختی قلم و پایروس را برداشت و نامه ای به افسسیان نوشت. پولس راه های خدا را از طریق موسی و از طریق قانون دانست. خدا یکی است و تنها یک راه برای خدا وجود دارد. این همان شیوه ای است که خداوند خود را ساخته است. یک خدا، یک راه، یک مکان. بنابراین در عهد عتیق بود. و همه چیز در عهد جدید پیشی گرفته است. جایی که خداوند باید پیدا کند دیگر معبد در اورشلیم نیست، بلکه عیسی مسیح است و عیسی دیگر نباید فقط برای اسرائیل باشد، بلکه برای همه مردم است. عیسی مسیح یک مکان و یک فرد است که خدا و مردم را به هم می رساند. ما انسان ها فقط می توانیم از طریق عیسی به خدا برسیم. و به همین ترتیب پولس با پایروس به سختی می نویسد: یکی به عمق جهنم رسیده و سپس به آسمان نیز بازگشته است. این عیسی مسیح است. و تنها از طریق او به خدا می آیند پولس این کلمات را بر روی پایروس خود نوشته است؛ زیرا او به بسیاری از کلیساهای کوچکی که از عیسی مسیح می دانسته اند و به او ایمان دارند فکر می کند. بسیاری از چیزها در کلیسا خیلی ضعیف بود. بارها و بارها افرادی بود که نمی خواستند راه خدا را دنبال کنند. آنها ترجیح می دهند خودشان را بزرگ کنند. و خودش مشهور شود کلام خدا و عیسی برای آنها خیلی خسته کننده بود. و در عین حال پولس نیز چیزی بسیار خوب در کلیسا شناخت. جامعی وجود داشتند که توسط رسولان و پیامبران مردم آموزش داده شدند، اهل علم فرستاده شدند. معلمان انجیل را اعلام کرده اند. هدایای روح القدس کلیسا را با اعمال عشق و حقیقت تزئین کرده است. این تنها زمانی اتفاق می افتد که کلیسا می توند از منبع درست زندگی کنند. همان منبع عیسی مسیح است. و از طریق او تنها ما انسان ها با هدایای آسمان به بهشت می رویم. باز هم بار دیگر پولس مجبور شد با مردم دعا کند و نامه های طولانی بنویسد تا کلیساهای این عیسی را از دست ندهند. درست است که خدا همه چیز را انجام داده است و اثر انگشتش در همه جا است. اما درست نیست که انسان می توند خدا را در همه جا پیدا کند. این نیز درست نیست که ما بتوانیم از یک پیامبر به دیگر پیامبران برویم. نه، هنگامی که به خدا می آید، خود خدا باید ما را صدا بکند. خود خدا باید خود را به ما نشان دهد و خود خداوند راه ها و معانی را برای یافتن او انتخاب می کند. کارگران کلیسا یعنی کاهنان، پیامبران و اهل بیت ها، کلمات خود را نمی گویند. اما فقط کلمات عیسی. و کارگران در کلیسا نیز یک هدف دارند. آنها کلیسا را به سوی عیسی مسیح ساختند. این همان چیزی است که پولس به افسسیان نوشت. این کار هم امروز مهم است. امروز، ما از این افراد که از قرن ها گذشته انجیل را اعلام کرده اند، فکر می کنیم. و به همین روش است که ما امروز در عیسی مسیح هستیم. امروز یکشنبه یک روز ویژه برای رسولان اعلامی انجیل است. و اجازه دهید نگاهی دقیقتری به دو رساله بسیار ویژه داشته باشیم. آنها رسولان سیمون و یهوذا هستند. اما این سیمون، سیمون پطرس نیست و هم این یهوذا، یهوذا اسکریت نیست. ما در اینجا از سیمون به جز سیمون پطرس و یهوذا به غیر از یهوذا اسخربوطی صحبت می کنیم.

هر دو رسولان به سختی در کتاب مقدس ذکر شده اند. ما فقط از سیمون می دانیم که قبل از عیسی او را نام برده، متعلق به یک جنبش یهودیان رادیکال بود که می خواست رومیان را به طور خاص اخراج کند. با توجه به سنت کلیسا، هر دو سیمون و یهوذا تادعیوس در ایران مشغول به کار بودند و هر دو از شهادت مسیح رنج می بردند. اما قبل از آن اتفاق افتاد، کلیسا در ایران ساخته و عرضه می کردند. مدت‌ها قبل از اینکه انجیل به اروپا برسد، کلیساها در ایران وجود داشتند. و حتی اگر اسلام سعی کرده است مسیحیت را از ایران و افغانستان اخراج کند، امروزه بسیاری از ایرانیان به دنبال عیسی هستند. این کلیسا که در ایران قرار دارند اساس ریشه های مسیحی از اولین کلیسا است. بنابراین کار دو رساله تا امروز نمی تواند خاموش شود. این به این دلیل نیست که آنها افراد خاصی بودند. اما این به این دلیل است که کارشان در عیسی مسیح بود و بنابراین کار خداست. و کار خدا هرگز نمی تواند خاموش شود. همانطور که موسی و دیگر مقدسین خدا نامیده شدند، رسولان نیز نامیده شدند. هدف آنها مسیح است. و هدف هم تا امروز باقی می ماند. وقتی پولس پس از آن به افسسیان نوشت، کلیسا توسط بسیاری از معلمان دروغین تهدید شد. امروز تفاوت ندارد از آنجا که شما از بسیاری جهات می شنوید. آنها می گویند که خدا واقعی نیست. و آنها هم می گویند که ما نباید کلمه خدا را باور کنیم. و در واقع مسیح برای گناهان ما نمی مرد و به هر حال از مردگان نمی آمد. بعضی از مردم احساس آزادی می کنند تا کلمات انجیل را کنار بگذارند. باور آنها است که می توانند از هر جهت چیز ساده تری در مورد خدا پیدا کنند. پولس این کلمات را توصیف می کند. آنها فریبکارانه هستند و پایدار نیستند. هر کسی که به این موضوع و هر تدریس می پردازد، به زودی متوجه خواهد شد که او از یک جهت به سوی دیگر از بین می رود و بدون داشتن یک شرکت پایدار زندگی می کند. از آنجا که در همه جا حقیقت وجود ندارد. در عهد عتیق، کلمه مقدس نیز می تواند به عنوان "جدایی" درک شود. از این رو، کار خداوند از جهان جدا می شود و از گناه انسان جدا می شود. در عهد جدید متفاوت نیست. برای همه چیزهایی که می توانیم از خدا بدانیم، در عیسی مسیح خلاصه می شود. اگر ما در او هستیم، ما مقدس هستیم! این همان چیزی است که ما در خدا هستیم. اما اگر ما در عیسی نیستیم، ما در قلمرو دنیوی هستیم و جدا از خدا هستیم. پولس، همراه با سیمون و یهوذا تادوثوس، چیزی جز این عیسی اشاره نکردند. تا این روز، وظیفه کلیسا هیچ چیز دیگری را باقی نگذاشته است. این که آیا ما به کلاس های غسل تعمید می رویم، به کلیسا برویم یا به خدمات کودکان برویم. هدف امروز همان است. ما می خواهیم به عیسی مسیح برویم و از طریق عیسی به خداوند. او تنها کسی است که به جهنم رفته است. و از آنجا دوباره به بهشت رفت. در همین جا که خدا است آمین.